

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse one čast. p. n. naročnike, katerim smo danes pridjali nakaznice, prosimo prav uljudno, da blagovolé poslati naročnino vsaj do ponedeljka 13. dne t. m., ker drugače jim bode list ustavljen.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Razne misli.

I.

Slovenski in hrvatski zastopniki so se na shodu v Ljubljani lepo dogovorili o svojem daljem postopanju. Sporazumeli so se o glavnih vprašanjih, ki se tičejo obstanka in razvoja našega naroda. Zaradi tega ta shod ne bode obstal brez ugodnih posledic.

Obžalovati moramo, da se jednako sporazumljenje ne dá doseči mej našimi severnimi brati, mej Mlado- in Staročehi. Posvetovanja v Pragi, kako bi se dalo doseči sporazumljenje mej njimi, so se popolnoma razbila. Shoda slovenskih poslancev s Češkega, Moravskega in iz Šlezije, ki so ga namerali sklicati, pa niti ne bode, ker se nekateri gospodje v Pragi ne strinjajo s to idejo in to zaradi tega ne, ker se bojé, da bi sklepi tega shoda utegnili dati politiki drugi tir, ter bi njih zvezda utegnila malo zatemneti.

Tak shod, da se je sešel, bil bi gotovo večjega pomena, nego je bil shod slovenskih poslancev v Ljubljani. Če se je že našemu shodu pripisoval toliki pomen, da so se Dunajski listi več dni bavili z njim, bi sklepi shoda čeških poslancev vseh dežel češke krone bili dali nekako mór naši notranji politiki. Nanje bi se gotovo bila ozirala vlada, ker Čehi imajo v državnem zboru veliko glasov, ter če so jedini, lahko prisilijo vladne kroge, da poštévajo njihove težnje. Baš na Češkem je vse težišče naše notranje politike in že zaradi tega imel bi bil ta shod važnost in obžalovati je, da se ni sešel.

Kakor sedaj izvemo, se je misel, da se skliče ta shod bila sprožila na Moravskem in jej sprva neso bili nasproti niti Mlado- niti Staročehi. Še le pozneje so se Mladočehi začeli nekaj pomišljati in in so stavili take pogoje, da se shod sniti ni mogel. Da je šlo po njih volji, bi bili češki poslanci vseh treh kronovin že naprej morali priseči na mla-

dočeški program, predno bi se bili sešli v zlati Pragi. Seveda kaj takega zahtevati je preveč, ker mladočeška politika tudi ni brez napak in utegne istotako izjaloviti se, kakor staročeska, ko deloma poslednjo posnema.

Dr. Rieger je tudi dolgo vrsto let z vso odločnostjo branil češko državno pravo, ali kakšen uspeh je imelo njegovo prizadevanje? Prav nobenega! Baš tako se utegnejo preveriti Mladočehi, da tudi njih borba nema pravega upa zmage. Češko državno pravo se pri sedanjih razmerah drugače ne bi dalo obnoviti, nego da bi se sistirala sedanja ustava. Za to se pa ne bodo odločili na Dunaji.

Pred petindvajsetimi leti je grof Belcredi bil zares sistiral ustavo, ali tedaj so bile drugačne razmere. Ustavno življenje se še ni bilo ukoreninilo v avstrijskih narodih, večina prebivalstva o ustavi še pravega pojma imela ni. Sedaj se je pa ustava že uživala v meso in kri avstrijskih narodov, ž njo so se že sprijaznile mnoge stranke, ki so jej sprva bile nasprotne, in zatorej bi njena odstranitev vzbudila veliko nevoljo.

Po ustavnem potu se pa sedaj, ko so razmere mej Nemci in Čehi tako napete, češko pravo uvesti ne da. Naj bi grof Taaffe imel še tako dobre namere, bi v tem oziru Čehov ne mogel zadovoljiti, kajti ne mogel bi premagati ovir, ki tiče v ustavnih razmerah.

Zato pa ni dobro, da češki politiki trosijo vse svoje moči za obnovljenje češkega prava. Obratati bi morali večjo pozornost drugim národnim potrebam, posebno takim, ki se dajo zadovoljiti po sedanjih ustavi.

Na Češkem narodnost slovenska zares ni baš v nevarnosti, ali gospodje v Pragi naj malo pogledajo čez meje svoje kraljevine. V sosedni Moravski in pa v Šleziji se pravice Slovanov še vedno teptajo z nogami. Nemajo potrebnih šol in uradi jim večkrat le nasprotujejo. Šlezija še sedaj nema nobene državne srednje šole s slovanskim učnim jezikom. Pa tudi ljudskih šol slovanskih ni. Skoro po vseh šolah se pospešuje germanizacija. Deželna načelnika v obeh deželah, na Moravskem in v Šleziji ne umeta niti češčine. Za češke rodoljube in za zastopnike češkega naroda je tukaj dovolj dela, če se

tudi ne ozira na državno pravo. Slovani v Moravji in Šleziji so preslabi, da bi si mogli sami pomagati iz sedanjih neugodnih razmer; zato je dolžnost njih slovanskih bratov na Češkem, da jim po svoji moči pomagajo. Napredovanje ponemčevanja v Šleziji in na Moravskem je v škodo vsemu češkemu narodu, kajti čim manjše bode število Čehov, manj ugleda bodo imeli.

Shod, ki bi se bil sešel v Pragi, bi bil imel torej dovolj gradiva za posvetovanje, če tudi bi se v prvi vrsti ne bil bavil z državnim pravom češkim, vsaj je drugih še vitalnejših vprašanj. Njegova naloga bi bila, da se posvetuje, kako bi se dalo doseči uvedenje narodne jednakopravnosti a vseh deželah češke krone. Če bi bil v tem oziru kaj konkretnega sklenil, in zjedini zastopnike češke, bil bi gotovo več koristil, nego koristijo prepiri v državnem pravu po listih in drugod, in veliko odgovornost nakopali so si oni, ki so shod preprečili.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna V. velika skupščina v Ljubljani

dne 24. septembra 1890. leta.

(Konec.)

4. V imenu nadzorništva poroča dež. poslanec direktor Povše, ki konstatuje redno poslovanje denarništva. Iz ravnokar potrjenega letnega računa za l. 1889, je razviden denarni položaj, kakeršnega je našlo nadzorništvo pri skontrovanju blagajnice v meseci svečanu. Po § 22. družbinih pravil pregledalo je nadzorništvo blagajnico v drugikrat dne 15. septembra ter našlo, da se umajajo računi z dejanskim stanjem ali premoženjem, katero je naloženo pri raznih posojilnicah na Slovenskem in nekaterih domačih denarnih zavodih. (Nato poročevalec navede imena teh denarnih zavodov in vsoto naloženih novcev ter nadaljuje:) Iz tega je razvidno, da je družbino premoženje dobro in varno naloženo, ter da se je vodstvo pri tem oziralo na narodne ljudske posojilnice, mej temi tudi one na Koroškem. Nadzorništvo dobilo je tudi poziv od slavnega vodstva, da pregleda vse spise tajništva, a to je nadzorstvo opustilo, ker se šteje naša družba sploh srečno, da opravlja ta trudopolni posel naš toliko požrtvovalni tajnik, ter sme slavna skupščina

LISTEK.

Med knjigami in ljudmi.

(Češki spisal Svatopluk Čech, preložil I. Skalar.)

I.

(Dalje.)

„Odpustite,“ dejal je nepremišljeno, da se vam predstavljam o polnoči. Zagledal sem luč v razpoki durij — ne zapirajo se nič bolje nego ostale v tem zakletem gradu! — in ker se nesem mogel spomniti uzroka, vzel sem si oči na pomoč. Stoprav mej durmi sem se spomnil, da je bil za danes vaš prihod naznanjen. Čudo čudovito! Z večerjo so vas pozdravljali, najstarejšo steklenico so vam žrtvovali. Starec se je gotovo ločil od nje z bolestnim vzdihom. Gospod, ali ste neženati?“

„Sem.“

„Potem se varujte. Ta steklenica je namerjena na vaše srce. Bodite previdni kakor lisjak, ako nočete postati žrtev katere iz sramežljivih Dijan, kojih ima naš starec pol kôpe oddati, žalibože, s tako malo srebrom v zaboji, da bi si nobena iz njih ne mogla naročiti dostojnega polumeseca v svoje

tuje lase. Devojka brez dote — pá! Moje srce se jako rado vname, ali kjer opazim le senco resne nakane, spremenim se v grudo polarnega ledu. Klinček je krasen cvet — ali ni res? Z veseljem pogledaš na pestre, krasne lističe bliščeče se v rosi, poduhaš — á! zatakneš v suknjo — in konec je. Ali naj bi morda trgal listič za lističem, dokler ti ne ostane v roki recelj brez duha? In kakor o klinčku, sodim o življenji. Pravi užitek je vedno le na vrhu, le toliko, da konec prsta pomočiš, in pod njim — Salomonova modrost. Res, življenje je podobno močvirju, na njegovi gladini prekrasni vodni cvetovi in pod njimi globoke, smrdeče blato. Kaj pravite, gospod, moji filozofiji?“

Vaclav je zmajal z rameni. Zagledal se je v kmečkega modrijana. Ta se je malomarno zibal v leseni starozitnosti, da je pokala; oči je imel hudomušno priprte, okrog usten mu je igral ciničen posmeh.

„Ako se ne bi ravnal po teh načelih,“ nadaljeval je gost čez nekaj časa, „bil bi že davno Akteon katere iz šestih naših Dijan, možno da z rožički — kaj ni možnega v tem prokletem gradu? — hodil bi s kokošmi spat, pregledoval račune za

kite in solčnike, proklinjal dvakrat na teden perilo in dvakrat čiščenje podov in živel bogaboječ zakonsko življenje, česar me Bog do smrti obvaruj! Zdaj živim prosto in veselo, kakor metulj, letam s cveta na cvet, kateri mi ugaja, in meni jih ugaja najmanj dvanajst na leto. Dá, gospod, don Juan svoje vrste sem, morda star, morda malo poetičen, a don Juan vender!“

Opazil je učinek svoje izpovedbe na poslušalčevem obrazu. Vaclav je brzo premotril vse dražesti, katere sem že mej durmi naslikal, nasmehljal se je neopazno in značilno pogledal na žepno uro, katero je mej tem izvelkel iz žepa. —

Ali nemi migljaj je bil brezuspešen. Don Juan je še lagodneje sédel v naslonjač, prekrižal nogi, navihal parkrat brke in nadaljeval: „Zvezal bi vam lahko iz svojega življenja celo kitico ljubimskih zvez, kakeršnih ne najdete v nobenem romanu. A izbral bom samo jedno. Nikakor ni poseben slučaj, a zanimal vas bode vender.“

Kaki dve leti je tega. Nesem prijatelj cerkvenim pobožnostim, ali včasih — osobito pri veliki maši — stojim vender rad pri mreži pod propovednico. Lahko uganete, čemu. (Dalje prih.)

pač biti zadovoljna, da sta važna posla tajništva in blagajništva izročena tako spretnima, požrtvovalnima odbornikoma, za kar jima gre naša živa zahvala. Za to vodstvu lahko z dobro vestjo damo opravišilo v zmislu § 22. družbenih pravil. (Pohvala.)

5. Pred volitvijo si izprosi besede skupščinar Anton Koblar ter omenja, da se je slavni zbor iz dosedanjih poročil lahko prepričal, kako previdno je vodstvo dosedaj izvrševalo svoj nalog in družbi pripomoglo do tolikega razvoja in uspeha. V znak zahvale naj se kar „per acclamationem“ izvoli odstopivša tretjina vodstvenih članov. In ker je že pri besedi, prosi še dalje, naj istotako izvolimo staro nadzorništvo in razsodništvo.

Prvomestnik vpraša, ali želi k temu nasvetu kdo besede? Ker se nihče ne oglasi, prosi glasovanja. Skupščina soglasno pokliče v vodstvo prejšnjo tretjino.

Podpredsednik Luka Svetec prevzame predsedstvo, ter omenja, da moramo v zmislu § 10, ker je bil prvomestnik tudi mej odstopivšimi člani, voliti sedaj predsednika. Z „vzklikom“ je voljen zopet prof. Tomo Zupan.

Istotako člani nadzorništva in razsodništva.

Za V. veliko skupščino prvomestnik sklepa:

Zahvaljujoč se udu glavnega vodstva družbe sv. Cirila in Metoda, prečastitemu g. kanoniku Zamejcu za slovesno božjo službo v Šent-jakobski cerkvi danes ob 10ih — zahvaljujoč se prvomestniku slavne čitalnice, preblagorodnemu g. vit. dr. Bleiweis u za prijazno nam prepuščene prostore — zahvaljujoč se vrlemu pevskemu zboru, ki je skupščinarje s svojim izglednim petjem tu razveseljeval včeraj zvečer — zahvaljujoč se iskreno vsem, vsem častitim zastopnikom naših podružnic, došlim iz vseh pokrajin slovenske zemlje — zahvaljujoč se zadnji ženi in zadnjemu onemu možu našega naroda, ki deluje za našo šolsko družbo — želim vsem Vam, za družbo sv. Cirila in Metoda se žrtvujočim, priprošnje sv. apostolov — bratov — vse Vas in vse Vaše delovanje pa naj blagoslovi mili Bog.

Peto veliko skupščino družbe sv. Cirila in Metoda pa razglasam zaključeno.

Po zborovanju zbrala se je okrog 1. ure popoldan večina skupščinarjev v steklenem salonu Ljubljanske čitalnice skupnem obedu, mej katerim so se vrstile običajne napitnice.

Prvi je spregovoril prvomestnik Tomo Zupan zdravico na Njega Velečastvo, kojega vodeče misli so bile naslednje:

Častita družba!

Lojalnosti družbe sv. Cirila in Metoda sem si usojal omenjati v uvodnih svojih besedah do slavne V. velike skupščine.

Facta loquuntur!

Slovstvenih spisov družbe sv. Cirila in Metoda prvi zvezek popisuje življenje našega cesarja tako vzneseno, da se je ta naš življenjepis v najodličnejšem šolskem krogu naše družbe imenoval najlepši spis, kar jih je bilo ob 40letnici ljubljenskega nam vladarja zagledalo na Kranjskem beli dan. — To pa ni vse o naši knjižnici! — Koj v zopetnem drugem zvezku naše družbene knjižnice se je popisovalo istotako naudušeno vrlin bogato življenje slavnega pradede Habsburžanov, Rudolfa Habsburškega. — In še ne dosti! — V nadaljnjem zvezku, takem, kakor mu podobno osnovanega ne poznam v nobeni drugi literaturi, je izdala naša družba „Junake“, umirajoče v domovinskem boju za cesarja. — S ponosom se oziroma torej na tako lojalno družbo in ponos mi je, da smem imenom te lojalne družbe sv. Cirila in Metoda — razširjene po Kranjskem, Koroškem, Štajarskem, Goriškem, Tržaškem in v Isti — pozvati vse Vas, častite skupščinarje, zbrane pri naši V. veliki skupščini: naj zakličite velikemu slavljencu družbe sv. Cirila in Metoda, našemu cesarju Frančišku Josipu, trikratno „Slavo!“

Najugodniša napitnica za družbo je bila pa državnega poslanca Iv. Nabergoja, ki je donesla blagajnici lepo darilo 31 gld. 30 kr.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 9. oktobra.

Deželnozborske volitve

so končane. S predvčerajšnjo zmago liberalcev v dolnenavstrijskem veleposestvu je zagotovljena libe-

ralna višina v tem zastopu. Liberalci imajo 42 glasov, konservativci in protisemitje pa samo 30. Da pa imajo pravičnejši volilni red, ki bi veleposestvu ne dajal take predprave, bi pa židovski liberalci ne odločevali več v tej pokrajini. V deželnem zboru je pričakovati hudih borb. Protisemitje bodo jako hudo kritikovali liberalno deželno gospodarstvo.

Nemci in češka deželna razstava.

„Reichenberger Zeitung“ piše, da se Nemci ne udeležijo razstave, če deželni zbor že v tem zasedanju ne vsprejme zakona o narodnih kurijah. To strašenje je že naravnost smešno. Razstava bode trajala le nekaj mesecev in se zatoj njena važnost ne dá primerjati z važnostjo, ki bi jo imela taka prememba deželnozborskega reda. Samo za to, da se Nemci razstave udeležijo, se pač ne bodo Čehi za zmirom odrekli svojim pravicam.

Gimnazija v Opavi.

Odkar se je v Opavi osnovala zasebna češka gimnazija, ima nemška državna gimnazija vedno manj učencev. „Silesia“ že izdihuje zaradi tega, češ, da proti Opavi gleda na to, da je ondu češka gimnazija, velika nevarnost. Pozivlje mestni zbor, da bi preiskaval, kaj je povod propadanju nemške državne gimnazije. Nemški list se seveda ne briga za to, da mestni zbor ni za take preiskave kompetentno oblastvo. Uroka izvestno ne bode teško najti, ker se nahaja baš v češki gimnaziji. Ko bi se ta gimnazija odpravila, pa bi bila nemška nekoliko bolj obiskovana, ker bi jo morali pohajati tudi češki dijaki. To se pa ne bode zgodilo, temveč Čehi ne bodo poprej odjenjali, dokler se ne podržavi ta gimnazija, naj se Nemci še tako jezijo. Mestni zbor Opavski tudi tega ne bode preprečil.

Preosnova gališkega deželnega odbora.

V gališkem deželnem zboru se bode letos predlagalo, da se voli specialna komisija, ki bode pretrsovala, kakšna preosnova deželnega odbora bila bi potrebna. Mnogi želijo, da bi se volil deželni odboru posebni predsednik, ki bi bil nezavisen od deželnega maršala. Po tem takem bi deželni maršal samo še predsedoval deželnemu zboru, druge posle bi pa vse opravljal voljeni predsednik deželnega odbora.

Vnanje države.

Iredentovsko pobalinstvo.

V Rimu bilo je preteklo soboto na čast imen dnevu cesarja Frana Josipa v cerkvi „Santa Maria dell' anima“ cerkveno opravilo, pri katerem so bili vsi člani avstro-ogerskega veleposlaništva. Pred mašo so iredentovci, ne da bi bil kdo zapazil, na vse stebre v cerkvi nalepili iredentovski simbol: dvoglavega orla, prebođenega z italijanskim mečem. Ko so člani veleposlaništva po maši pred cerkvijo sedali v voze, metali so s sosednjih streh belo-rudečezelene listke z napisom: „Viva Trento e Trieste! Abasso l' Austria!“ Mladina trgala se je za te listke. Pobalini, ki so to uprizorili, poskrili so se pravočasno.

Ruskega cesarja darilo.

S Cetinja se poroča, da je car Aleksander III. od „Prostovoljne križarske družbe“ kupil veliko ladijo „Jaroslavelj“ za 300.0000 rubljev in jo podaril knezu črnogorskemu. Ta ladija, ki je prirejena tudi za vojno, pričakuje se v kratkem v Bar, kjer se bode izročila knezu. Službo na njej bodo za zdaj opravljali ruski častniki in mornarji.

Ljudsko glasovanje v Tesinu.

Ustaja je v Tesinu odpravila konservativno vladu, drugih konservativnih kantonskih oblastev pa ne. Poslednja so pa na vso moč delovala za konservativno stranko. Zaprli so več liberalcev zaradi nekaj prejšnjih prestopkov, da bi se le glasovanja udeležiti ne mogli. V enem kraju so zaprte liberalce izpustili še le, ko je tretji pot brzojavno to zaukazal zvezni komisar. Pri takem postopanju konservativne stranke se ni čuditi, da zmaga liberalcev ni posebno sijajna. Duhovščina je bila porabila tudi ves svoj upliv za konservativno stranko.

Prememba pruskega vojnega ministra.

Vojni minister pruski general pl. Verdy ni odstopil zaradi tega, ker se ni mogel sporazumeti s parlamentom, ampak ker se višji krogi neso ujemali z njegovimi nazori. Bil je za skrajšanje aktivne vojaške službe, čemur pa nesprotujejo skoro vsi drugi generali. Ker je pl. Verdy bil svobodomiseln stranki nekoliko obljubil, da se bode oziral na njihove želje, kar se tiče skrajšanja vojaške aktivne službe, mu ni družega kazalo, nego da odstopi, ko je videl, da višji krogi ne odobravajo njegovih načel. Novi vojni minister bode pa seveda na vso moč branil triletno aktivno vojaško dolžnost.

Brazilske razmere.

Vlada je odredila, da se mora z dné 15. t. m. carina plačevati v zlatu. Ta naredba je precejšnje važnosti za trgovske kroge, ker se ž njo nekoliko poviša carina in oteži uvažanje blaga iz inozemstva. Volitve za postavodajne zbornice se pa vedno odlašajo. Kakor se kaže, razmere za sedanjo vladu neso povsem ugodne. Monarhistične stranke res skoro ni več, pa se je organizovala že močna republičanska konservativna stranka. Po novejših poročilih bodo volitve še pred aprilom mesecem.

Dopisi.

Iz kočevskega okraja 4. oktobra. [Izv. dop.] Čudne reči se godé v našem okraju. Povedal bodem samo gola fakta brez vsake kritike in fakt razglasiti tudi državno pravdnštvo ne more zabraniti. Da je tu glavno gnezdo šulferajnsko in da bi tukajšnji kolovodje, na čelu jim dr. Burger, pač vse Slovence, ki se še nahajajo v „Herzogtum Gotschee“ kar čez noč radi spreobrnil v pristne Kočevarje, o tem se vsak dan prepričamo. Da se jim pa potuha daje in ne samo potuha, marveč očitna in odločna podpora od strani, katera bi morala miriti, ne pa dražiti narodnosti in sploh stati nad strankami, da se to sme zgoditi pod sedanjo vladu, to nam ne gre v glavo.

Poglejmo v občino Drago. Tam je skoraj izključno slovensko prebivalstvo s slovenskim občinskim odborom in slovenskim županom, vrlim, neomahljivim narodnjakom. Kar je v jedri vasi Kočevarjev, vsi znajo tudi slovenski. Vender je bilo še pod Pirkerjevim nadzorstvom določeno, da mora na šoli v Dragi biti nemški oddelek zraven slovenskega, namreč pol dneva slovenska, pol dneva nemška šola. Temu sta se upirala krajni šolski svet in občinski odbor. Okrajni šolski nadzornik g. profesor Komljanec je pregledal šolo in konstatoval, da znajo vsi otroci slovenski, da torej ni treba nemškega oddelka. Poročal je to okrajnemu šolskemu svetu v Kočevji z nasvetom, da bode v Dragi le slovenska šola in — malo tednov pozneje je bil g. Komljanec odstavljen od svoje službe, ne da bi se bila stvar obravnavala pri dež. šolskem svetu. Učiteljska služba je bila potem za Drago razpisana in slišali smo, da se je oglasil kompetent — Slovenec, a gosp. okr. glavar Thoman je imenoval nekega Kočevskega učitelja Schescharka kot suplenta za šolo v Dragi. Pa še ne dovolj razdraženosti. Šulferajnski kolovodje v Kočevji so po svojih agentih nalovili po vaseh okolu Drage nekaj podpisov, da naj se v Dragi tudi nemški propoveduje. Nikoli še ni bilo tam nemške propovedi ter je tudi ni treba, ker znajo vsi župljani slovenski. Vsled te prošnje bi morala priti v Drago komisija, h kateri je od knezoškofijskega ordinariata bil odredjen g. kanonik Klun, od deželne vlade pa komisar iz Ljubljane. A kaj se zgodi? Namesto teh se pripelje v Drago g. Thoman, pošlje nekega agenta od hiše do hiše, da je nabiral podpise za nemške prepovedi, kjer mož ni bilo doma, podpisati ali podkrižati so morale ženske. Ko so se zvečer vrnili možje in slišali o teh podpisih, nastal je v mnogih hišah prepir in silno hudovanje nad ženami. Gosp. Thoman se je bil utaboril v hiši nekega najbolj zagrizenega nemčurja in ni ne županu ne podžupanu naznanil, da je v občini. Občinski odbor je potem odposlal deputacijo v Ljubljano, katera je šla h knezoškofu, da je protestovala proti nemškim propovedim in je tudi na drugih mestih naznanila svoje pritožbe. Pred nekaj dnevi je res prišel gospod Klun kot odposlanec knezoškofijski, da se je informiral, ali je res tu treba nemških propovedij. Razburjenost pa je vsled vednih agitacij šulferajnskih v župniji že taka, da bi pač morala oblastva postopati pomirljivo in nepristranski, — in ne siliti do stvari, proti katerim se tako odločno upira. —

V Zbiaovem (Untergras) je bila s pomočjo šulferajnovi šola zidana. Ušolanih je kakih 45 otrok, mej temi 15 slovenskih. Ker je šola javna in učitelj plačan iz deželnega zaklada, odredil je deželni šolski svet in sicer po predlogu in sklepu okrajnega šolskega sveta kočevskega, da bodeta na tej šoli nemški in slovenski oddelek. Deželni odbor je temu priredil. A kaj se spet zgodi? Kočevski šulferajnerji se pritožijo pri ministerstvu in ker so po znanih svojih sredstvih preslepili nekatere slovenske roditelje, da so se izrekli tudi za nemško šolo — vprašali so jih namreč, ali želijo, da se njihovi otroci tudi nemški naučijo — razveljavilo je učno ministerstvo odredbo deželnega šolskega sveta in ukazalo, da mora biti na tej šoli izključno nemški učni jezik.

Navedel bi še lahko več fakt, kako se godi Slovincem v tukajšnjem okraju, na primer kako se godi slovenskim otrokom iz Čeplja, ki morajo skozi kočevske vasi hoditi v šolo in katere zmerjajo in napadajo kočevski otroci. Pa za danes bodi dovolj. Samo to željo pristavljam: Naši gg. poslanci, ki so ravnokar sklenili, da bodo odvrčali krivice, ki se godé Slovincem kjerkoli, naj ne pozabijo našega okraja. Jedino sredstvo, da se vrne narodni mir,

bil bi po splošnem mnenju, da se kočevsko glavarstvo deli v dve glavarstvi, v kočevsko za nemške občine in v ribniško za slovenske občine. Občina Draga je že itak pred več leti prošnjo uročila pri dež. zboru, da se izloči iz kočevskega okraja. V tem zmislu naj sklepa deželni zbor, ako hoče rešiti tamošnje Slovence iz šulferajnskih zanj.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, 7. oktobra.

(Dalje.)

Občinski svetnik dr. Gregorič poroča v imenu policijskega odseka o premembi tržnega reda gledé prekupovanja. Poročevalec opisuje obširneje zgodovino prepovedi prekupovanja v Ljubljani. Do 14. avgusta 1865 veljalo je načelo svobodnega prekupovanja. S sklepom istega dne razveljavila se je, dne 25. februarja 1872 pa zopet reaktivirala prepoved prekupovanja samo za tržne dneve. Mestni zbor razveljavil je dne 21. januarja 1879 to prepoved in uvelo se je zopet svobodno prekupovanje. Ta odredba mestnega zbora je kmalu vzbudila nevoljo velike večine Ljubljanskega prebivalstva in v jedno mer slišali so se glasovi, naj se zopet uvede prepoved svobodnega prekupovanja, ker živila podražuje na korist le nekaterim osebam, posebno branjevcem. Občnemu nezadovoljstvu dal je duška odbor uradniškega konsumnega društva v ulogi na mestni magistrat, kateri je isto v obravnavo in rešitev izročil policijskemu odseku. Le-ta vprašal je v raznih avstrijskih mestih, kako je v njih s to stvarjo, in dobil različne odgovore. Odbor uradniškega konsumnega društva trdi, da prekupovalci čeno živil vedno visoko tirajo in da, bodi letina še tako izvrstna, je vendar cena živil neprimerno visoka, to pa le vsled deloma res nesramnega postopanja prekupovalcev.

Poročevalec potem prečita predloge policijskega odseka o prepovedi prekupovanja, naslanja joče se tudi na določila tržnega reda. Ker nam poslednji ni pri rokah in je g. poročevalec izročil svoje nasvete uredniku „Laibacher Zeitung“, poročevalca dveh slovenskih dnevnikov pa ne, in ker naša navada ni, prepisavati, zato reje ne jamčimo, da smo hitro brane predloge tudi točno posneli, a ker občinstvo gotovo zanima, povemo toliko, kolikor nam je bilo mogoče zabeležiti.

Prvi predlog gre na to, da traja trg v Ljubljani od ranega jutra do 3. ure popoldne ob delavnikih, ob nedeljah in praznikih pa do 10. ure popoldne. V tem času je prepovedano prekupovati. Kdor to prepoved prestopi, kaznuje se od 1 do 10 gl. ali z zaporom do 48 ur, odstranjenjem s trga in izgubo blaga. Redarjem, kateri zasačijo prekupovalca ali prodajalca, ki ravna proti tem določilom, dovoli se polovica kazni od počenši 1 gld. kot nagrada, drugo dobi blagajnica za uboge. V tem zmislu popravljeni tržni red dobi veljavo dne 1. novembra t. l., stari tržni red, ki je ves nepopolen in pisan v barbarski slovenščini, naj mestni magistrat primerno popravi in mestnemu zboru v potrjenje predloži. O teh predlogih pričela se je dolgotrajna razprava.

Obč. sv. Velkavrh zdi se 3. ura popoldne preveč. Hribar misli, naj bi se prekupovalec strožje kaznoval, nego prodajalec kmet, ki ne bode vedel natanko o prepovedi. — Obč. sv. Majaron pa meni, da je bila policijskega odseka namera, zadeti jednako prodajalca, kakor prekupovalca. Velkavrh zopet vpraša: Kako bodo branjevci živeli, če se jim še na dom blago nositi ne sme. — Obč. sv. Trček vpraša, kaj se bode storilo branjevki, ki je že 14 dnij prej naročila blago, ako se jej prinese v hišo? Ali nema za to pravice? — Dr. vitez Bleiweis pravi, da se je protivil že l. 1879 prepovedi prekupa. Druzega nič ne bode, nego polno šikan, in mesto dveh redarjev, treba bode štirih. — Obč. sv. Zitterer, naglašja, da bode redarje itak treba pomnožiti. Kaj so prekupovalci, vé le oni, ki ima male dohodke, posebno pa gospe, ki imajo mnogo pretrpeti od prekupovalk, mej katerimi se nabaja dosti žen mestnih redarjev, katere so najbolj arogantne.

Župan Grasselli pravi, da po njegovem mnenju ne bode po premembi tržnega reda v predloženem zmislu asanacija Ljubljanskega mesta nič pridobila. Kmeta prodajalca, ki se hoče kaznovati, niti v mesto ne bode, kajti, rekel si bode: če kaj potrebujete, pa pridite k nam, saj morate priti, in to bodo še v večji meri ukoristili si branjevci.

Obč. sv. dr. Tavčar naglašja, da je poročevalec rekel, da ves tržni red potrebuje radikalne poprave. Sedaj nasvetovane poprave bodo kaj kmalu umrle, kajti gospé, ki se sedaj prepirajo s prekupovalkami, ne bodo hotele vedno hoditi na rotovž kot priče, mestni policijski urad pa bode imel neizmerno posla, kaznovati le prekupovalce. Odločno se pa protivi dr. Tavčar nasvetu, da bi redarji dobili nagrade za to, ako zasačijo prekupovalca. Kakor mali uradniki prežijo na to, kje se je prilepil premal kolek, isto tako bi redarji vohali po vseh jerbasih. Nobenega bi ne bilo najti v mestu kje drugej, ko na trgu, da bi si zaslužil svoj plen.

Ko je poročevalec dr. Gregorič zagovarjal predloge policijskega odseka, vsprejmó se vsi, razven predloga, da bi dobivali redarji za to, da zasačijo prekupovalca ali prodajalca, ki je v dogovoru s prekupovalcem, kako nagrado. Sklene se tudi, da mestni magistrat predloži popolnoma času primeren, nov tržni red. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Umrli) je včeraj zjutraj v Gradci gospod dr. Ludovik vitez Gutmannsthal-Benvenutti v 81. letu dōbe svoje. Pokojnik bil je posestnik Boštanske in Hotemeške graščine na Dolenjskem in bil več let poslanec nemškega veleposestva v deželnem zboru kranjskem.

— (V železniški svēt) sta zopet na tri leta izvoljena: g. Karol Luckmann kot železniškega sveta član, cesarski svetnik J. Murnik kot namestnik.

— (V Zagrebu) bila je včeraj porotna obravnava proti g. Lovrenčeviću, uredniku „Hrvatske“, zaradi nekega dopisa, v katerem se je govorilo o zlorabi uradne oblasti. Porotniki zanikali so obe vprašanji in obtoženec bil je oproščen.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je doposlal težek zaboj knjig, blagorodni gospod Ivan Steklasa, kr. profesor iz Karlovca. Mej darovanimi so v slovenskem slovstvu jako čislani spisi, kot n. pr. Erjavčeve „Domače in tuje živali“ in „Naše škodljive živali“; časnika „Zora“ ter „Besednik“. Priopomnil je g. darovalec v svojem prijaznem pismu do nas: naj te knjige družba podeli tam, kjer bi se mogle koristno rabiti. — Naj bode blagodušnemu daritelju, delujočemu mej sosednim nam narodom, izrečena izkrena zahvala rodnega mu slovenskega ljudstva, ki bode bralo iz njegovih knjig.

— („Delavskemu podpornemu društvu“ v Trstu) darovali so — kakor poroča „Edinost“ — trije rodoljubi 188 gld.

— (V Ljutomeru) delajo se priprave za slovesno otvoritev železniške proge iz Radgone v Ljutomer, ki se bode vršila dne 15. t. m. Izmej povabljenih gostov so svoj prihod naznanili: trgovinski minister markíz Bacquehem, namestnik baron Kúbeck, korni poveljnik vojvoda Virtemberški, deželni glavar grof Wurmbrand in drugi. Goste pripeljal bode posebni vlak v Ljutomer, kjer bode vsprejem, pozdrav, predstavljenje, naposled pa banket.

— (Veselica,) s katero je praznovalo „Tržaško podporno in bralno društvo“ desetletnico svojega obstanka, vršila se je veččastno. Prostori v hōteli „Europa“ bili so natlačeno polni, kakor malokdaj poprej. Došli so gostje iz vse Tržaške okolice, z Goriškega in Istre. Društveni predsednik g. Kalan poudarjal je posebno slogo mej vsemi domačimi društvi. Pevske točke izvrševali so pevci bratskega „Delavskega podpornega društva“; sodelovali so tudi tamburaši in dramski odsek „Sokola“, ki so vsi prav točno vršili program. Nabrala se je končno lepa svota za družbo sv. Cirila in Metoda.

— (Občni zbor „Delavskega podpornega društva“ v Trstu) v nedeljo 5. t. m. bil je dobro obiskan. Društveni predsednik navajal je v svojem nagovoru velike sitnosti, katere je imel odbor s preuredbo pravil. Zdaj so premagane vse ovire. Zaradi velicega števila bolezni bilo je finančno stanje društva to leto manj ugodno. Vršila se je potem volitev odbora. Predsednikom voljen je bil g. Mate Mandić. Za društvene objave določil se je list „Edinost“, kateremu povzamemo to poročilo.

— (Dekliška telovadba.) Pri „Sokolu“ v Zagrebu počel se je s 1. dnem t. m. zopet reden pouk v telovadbi za deklice po dvakrat na teden.

Pouk vodita predtelovadca gg J. Hanuš in Zv. Žepič. Mesečni prinesek znaša 1 gld. Bi se li ne dalo kaj jednacega uvesti tudi pri naših Sokolskih društvih, da se poleg telovadbe, za telesni razvoj toliko koristne, ucepi v našo ponemčeno žensko mladino tudi malo več narodnega „sokolskega“ duha.

— (V Bohinjski Bistrici) pogorele so v torek, kakor javlja uradni list, kranjske stavbinske družbe stare fužine. V fužinah se že dlje časa ni več delalo, škoda pa ne more biti znatna, ker se družbi ni niti vredno zdelo, zavarovati fužine, ki menda neso imele druge, nego zgodovinsko vrednost.

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) priredi dne 11. oktobra v soboto, svojo sedmo redno zborovo sejo s sledečim vsporodom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odbora. 3. Odsekovo poročilo o spremembi poslovnika (Konec.) 4. Slučajnosti. Lokal: Steiners Bierhalle, VII. Lerchenfelderstrasse 45, Začetek ob 8. uri zvečer. Slovanski gostje dobro došli! K obilni udeležbi vabi osobito na Dunaj novodošle vseučilišnike odbor.

— (Prijeti izseljenci.) Poroča se, da so prve dni tega meseca na Goriškem kolodvoru prišli 26 pod senožeški okraj spadajočih izseljencev, ki so hoteli brez dovoljenja političnega oblastva v Ameriko. Iz zaslišanja se je dogualo, da so bili zabljeni od necega laškega agenta iz Vidma, od katerega je dobil vsak po 4 gld. za potne stroške do Vidma. 17 prijetih odgnali so v njih domovinski kraj, ostale pa obdržali še v zaporu v Gorici.

— (Parni tramway na Opčine in v Sežano.) Kakor poroča „Tr. Ztg.“, je trgovinsko ministerstvo dalo g. A. Dumeau-u, zastopniku raznih bank in tovarov, koncesijo za dela, potrebna k zgradbi parnega tramwaya iz Trsta do Opčin in od tam do Sežane. Koncesija velja 6 mesecev. Parni tramway bode speljal po veliki državni cesti, daljava znaša 11 kilometrov ter se bode potrebovalo pičlo uro vožnje iz Trsta do Sežane. Gospod Dumeau je že prišel v Trst ter pričel potrebne korake, da se obistini ta projekt.

— (Novi žandarmerijski postaji) odprli so dne 1. t. m. v Barkovljah pri Trstu in v Dragi pri Voloskem. Čudno, da je nad novo postajo v Barkovljah nemško-italijanski napis, dočim so drugod po okolici povsod nemško-slovenski napisi.

— (Trtno uš) zasledili so v vinogradih na Vrdeli pri Trstu.

— (Na včerašnji mesečni semenj) prignalo se je 642 konj in volov, 622 krav in 58 telet, skupaj 1176 glav. Krave s teleti in debeli teški voli so se dobro prodajali. Za konje je bila kupčija srednja. Tujih kupcev je bilo precejšnje število.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 8. oktobra. Jaht „Chazalie“ priplul je včeraj zvečer v Ajaccio. Cesarica Elizabeta obiskala danes rojstveno hišo Napoleona.

Carigrad 8. oktobra. Kacih 120 Albencev prekoračilo srbsko mejo. Več mejnih stražnikov ubitih.

Florenca 9. oktobra. Pri banketu so bili vsi ministri. Crispijev govor bil živahno odobran. Izjavil je, da je iredentizem danes najškodljivejša zmeta v Italiji, ker je ob jednem sovražen jednoti Italije in miru. Iredentizma proti vsej Evropi naperjeno izzivanje je dejanjski bojni klic, ki bi celo obstanek naroda utegnil spraviti v nevarnost. Narodnostno načelo v poslednjem svojem izrazu ne more biti izključno pravilo za politiško in diplomatsko pravo. Glavni smoter iredentovske agitacije je zrušenje tripelalijance. Pri tem nevedé podpirajo ono stranko, ki upa, da se bode po prenehanji tripelalijance zopet ustanovila papeževa posvetna oblast in se zopet sklenila zveza katoliških držav na korist Vatikanu. Crispi pobijal potem politiko osamljenja, spominjajoč na Berolinski kongres, ki je bil nesreča za deželo, ker je takrat Italija tirala politiko osamljenja. Italija vsprejela se je v avstro-nemški koncert, ko je na Dunaji razkrila svoje namene. Zveza bila je poslednja tri leta odkrita in srčna. Da sta Francoska in Avstrija državi ob italijanski meji, je to jamstvo in potreba za evropsko ravnotežje. Država, kakeršna je Avstrija, ki ima vse na-

rode v sebi in nobenega ne ovira v razvoji, morala bi se ustvariti, ko bi je že ne bilo. Evrope si brez civilizatorične misije Francoske niti misliti ne moremo. Italija, ki je v sredi, mora obema biti prijateljica. Crispi napil naposled italijanskemu narodu in italijaaski dinastiji.

Razne vesti.

* (Slovansko blagotvornostno društvo v Peterburgu) poslalo je mladočeškemu poslancu dr. Engelu 1000 rubljev, da jih razdeli med Čehe, ki so bili poškodovani po zadnjih povodnjih.

* (Zavetje za hčere poštnih uradnikov.) V Berlinu osnujejo zavetje za neomožene osirotele hčere poštnih uradnikov. Nabira se po vsej Nemčiji za ustanovo takega zavoda. Dosedaj se je nabralo že 60.000 mark.

* (Železnica preko Kavkaza.) Kakor se poroča iz Peterburga, uležili so nekateri francoski kapitalisti prošnjo za dovoljenje zgradbe železnice preko glavnega grebena Kavkaza.

* (Nevihita v Turčiji.) Nevihita 17. dne septembra je skoro popolnoma uničila najlepše dele mesta Mustafe paše. Ljudij je mrtvih do 200. Voda je bila razrušila železnico in odnesla reljse 120 metrov na dolgem. Pa tudi po družih krajih v Turčiji je nevihta bila napravila mnogo škode.

* (Kolera v Barceloni.) Po poročilih francoskega generalnega konsula prikazala se je kolera tudi v Barceloni. V soboto umrli sta dve osebi, v nedeljo dve, v ponedeljek pa je umrla jedna oseba, zbolele pa tri.

* (Nezgoda na železnici.) Pri Novari trčila sta ponedeljek po noči skupaj dva vlaka. Mrtev je eden provodnik, ranjeni 3 od železniškega oboja in 4 potovalci, vsi teško. Lahko ranjenih je več oseb.

* (Osemnajstnevno spanje.) Iz Cannes-a blizu Nizze se poroča, da ondu 22letna deklica z imenom Pavlina Woigner že 18 dni neprenehoma spi v nekaki omotici. Dvakrat na dan odpre malo oči, potem pa takoj zopet zaspi. Truplo jej hujša vidno od dne do dne.

* (Iz živalskega življenja.) Stanley pripoveduje v svojem najnovejšem delu, da je videl v Afriki šimpanze, ki po noči z baklami svetijo, ko hodijo sadje kras.

* (Dvoboj s topovi.) Kaj takega more se dogoditi samo v „novem svetu“, kar pripovedujejo mehiške novine. Imela sta dva častnika dvoboj pod naslednjimi originalnimi pogoji. Orožje dvoboja bila sta dva topa, nabita z razpokljivimi granatami. Streljala sta se na 500 korakov. Jeden dvobojnik bil je raztrgan na drobne kosce.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Listnica uredništva: Gosp. — n —: Dotičnega društva ime nam neznano, kakor tudi kraj.

Umrli so v Ljubljani:

8. oktobra: Ana Pürker pl. Pürkheim, polkovnikova vdova, 53 let, Frana Jožefa cesta št. 9, za pljučnim rakom.
9. oktobra: Andrej Kocijan, hišni posestnik, 70 let, Kurja vas št. 18, za krvavenjem pluć.

Tuji:

8. oktobra.

Pri **Malič**: Petrič, Küffel, Reitlar, Geiringer, Stern. Kramer, Graf, Riegert, Karý z Dunaja. — Hohn, Jaklič iz Kočevja. — Pl. Obereigner s Snežnika. — Sing z Linca. — Weiss iz Velike Kaniže. — Reif, Rosina iz Brna.
Pri **Sionu**: Köstler, Singer, Abeles, Draž z Dunaja. — Mayer, Körsi iz Gradca. — Gruden pl. Premerstein iz Jeličinega vrha. — Löfller iz Brna. — Rikli z Bleda. — Röhthel iz Kočevja. — Herzog iz Zagreba.
Pri **avstrijskem cesarji**: Aplen iz Št. Jakoba.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
8. okt.	7. zjutraj	734.6 mm.	11.8° C	sl. vzh.	obl.	1.98 mm.
	2. popol.	733.4 mm.	19.2° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	739.9 mm.	11.0° C	sl. vzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 14.0°, za 1.4° nad normalom.

Dunajska borza.

dné 9. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	89 10	—	88 90
Srebrna renta	89 10	—	88 90
Zlata renta	108 20	—	107 75
5% marena renta	101 65	—	101 70
Akcije narodne banke	9 40	—	9 85
Kreditne akcije	312 —	—	309 50
London	115 40	—	115 10
Srebro	—	—	—
Napol.	9 12 1/2	—	9 09
C. kr. cekini	5 44	—	5 44
Nemške marke	56 57 1/2	—	56 50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1861	100	179	—
Ogerska zlata renta 4%	102	45	—
Ogerska papirna renta 5%	99	65	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	114	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	184	25
Rudolfove srečke	10	19	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	164	20
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	225	—

Posestvo na prodaj.

V **Savinjski dolini** proda se hiša, masivno zidana, s 6 sobami, vežo, kuhinjo in 2 obokanimi kletima, dva vrta s hmelom in sadjem, žitnica s kletjo, gospodarsko poslopje za 10 glav živine v popolnoma dobrem stanu, svinjaki s 4 predeli, dva kozolca z 12 okni in 12 oral izvrstnega zemljišča, po najnižji ceni, za 4400 gld., zaradi starosti in bolehnosti. — Več se izve pri lastniku **Jožefu Janežiču** v Gomilski. (759)

pripravljena od lekarja **GABR. PICCOLI** v Ljubljani, je zelo uplívno zdravilo, ki krepča želodec, čisti, odpravlja zlato žilo in odganja gliste.

Sestavljena je iz zdravilnih, v rastlinstvo spadajočih snovi ter ni nikako drastično učinkujoče, marveč lahko, delovanje organov ureja in ne škoduje, če se prav delj časa rabi. **Esenco za želodec** pošilja izdelovatelj proti poštnemu povzetju v skatljah po 12 steklenicah za gld. 1.36; po 24 za gld. 2.60; po 36 za gld. 3.84; po 44 za gld. 4.26; po 55 za gld. 5.26; po 110 za gld. 10.30; po 550 za 50 gld.

V steklenicah po 10 kr. v lekarni Piccoli v Ljubljani, v drugih lekarnah po 15 kr., prodaja se skoro v vseh tu- in inozemskih lekarnah. (712-4)

Komí

dober prodajalec, slovenskega in nemškega jezika zmožen, vsprejme se takoj pri **A. Pogačniku** v **Cerknici** na **Notranjskem**. (749-2)

Da ni v lovski sezoni in v mokrem jesenskem času mokrih nog, trdih čevljev,

doseže se z

J. BENDIK-a v Št. Valentinu

o. in kr. patentovano, vođo neprepušajočo

redilno maščo za usnje

kar kažejo že nad 15letne skušnje in potrjujejo že stotine priznanih pisem ter se rabi za lovske čevlje pri Najvišjem dvoru.

Za likanje čevljev in konjske oprave se pa nadalje priporoča po ravno tem izumljena c. in kr. privilegovana (714-1)

tinktura za likanje usnja

ki naredi usnje lepo svetlo in je varuje, da ne poka, se ne lomí in ruši in torej usnje dalj časa ohrani.

Redilna mašča za usnje. Tinktura za likanje usnja.
1/4 škatlja 80 kr. 1 liter gld. 1.20.
1/2 škatlje 40 „ 1/2 steklenica „ 80.
1/4 „ 20 „ 1/4 steklenice „ 40.
1/8 „ 10 „ 1/8 „ „ 20.

Prodajalcom na drobno devoljuje se rabat. Zalogo v Ljubljani imata **Schussnig & Weber**, ne več **Krisper**.

! Pred ponarejanjem se svari!

AMERIKO.

Vsi, kateri nameravajo potovati v Ameriko, in to v

Novi York,

Baltimore, Južno Ameriko

i. t. d., ter se želé hitro, varno in prijetno voziti, dobé natančnejša pojasnila v nemškem ali slovenskem jeziku, ako se pisмено obrnejo na tvrdko:

Karesch & Stotzky v Bremenu

koncesioniran pošiljalni zavod za potnike s hitrimi parobrodi: **Lahn, Saale, Trave, Aller, Ems, Elber, Fulda, Werra, Elbe.**

Voznja traja le kakih 8 dnij. Voznino zaračuniva izredno cenó.

SVARILO! Ker nemava v Ljubljani in na Dunaji agentov, in se je čisto zgodilo, da so potniki, ki so se dali pregovoriti, da so tam vozovnice kupili, jih dobili mesto čez Bremen za druga pristanišča, in katere so zabarantali za počasni vozeče ladije: Zato svetujemo vsem, da se niti v Ljubljani niti na Dunaji z nikomur ne dogovarjajo radi oskrbljenja vozovnic.

(585-19) **Karesch & Stotzky** odpravnik ladj v Bremenu.

Dunajske razstavne

srečke à 1 gold.

Le malo jih je še!

11 srečk 10 gld.

6 srečk 5 gld. 50 kr.

Glavni dobitek

50.000

gold. vrednosti.

(699-20)

Žrebanje že 30. dne oktobra.

Srečke à 1 gold. dobivajo se v Ljubljani pri **C. C. MAYER-ji**.